

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

57. aastakäik

20. oktoober 2014

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2014/C 372/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2014/C 372/02	Kohtuasi C-150/14 P: Goldsteig Käsereien Bayerwald GmbH 31. märtsil 2014 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 29. jaanuari 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-47/13: Goldsteig Käsereien Bayerwald GmbH versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) ja Christin Vieweg	2
2014/C 372/03	Kohtuasi C-339/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht Nürnberg (Saksamaa) 14. juulil 2014 – kriminaalasi Andreas Wittmanni süüdistuses.	2
2014/C 372/04	Kohtuasi C-342/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 16. juulil 2014 – X-Steuerberatungsgesellschaft versus Finanzamt Hannover-Nord.	3
2014/C 372/05	Kohtuasi C-371/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Hamburg (Saksamaa) 1. augustil 2014 – APEX GmbH Internationale Spedition APEX GmbH Internationale Spedition versus Hauptzollamt Hamburg-Stadt	3
2014/C 372/06	Kohtuasi C-375/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di Frosinone (Itaalia) 6. augustil 2014 – kriminaalasi Laezza Rosaria süüdistuses.	4

2014/C 372/07	Kohtuasi C-386/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour administrative d'appel de Versailles (Prantsusmaa) 13. augustil 2014 – Groupe Steria SCA versus Ministère des finances et des comptes publics	4
2014/C 372/08	Kohtuasi C-388/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Köln (Saksamaa) 14. augustil 2014 – Timac Agro Deutschland GmbH versus Finanzamt Sankt Augustin	5
2014/C 372/09	Kohtuasi C-389/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia) 18. augustil 2014 – Esso Italiana srl jt versus Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE jt	5
2014/C 372/10	Kohtuasi C-390/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Eparchiako Dikastirio Larnakas (Küpros) 18. augustil 2014 – Astinomikos Diefthindis Larnakas versus Masoud Mehrabipari.	7
2014/C 372/11	Kohtuasi C-391/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia) 18. augustil 2014 – Api Raffineria di Ancona SpA versus Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE jt	7
2014/C 372/12	Kohtuasi C-392/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia) 18. augustil 2014 – Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA versus Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE jt	9
2014/C 372/13	Kohtuasi C-393/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia) 18. augustil 2014 – Dalmine SpA versus Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE jt	10
2014/C 372/14	Kohtuasi C-394/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Rüsselsheim (Saksamaa) 18. augustil 2014 – Sandy Siewert jt versus Condor Flugdienst GmbH	11
2014/C 372/15	Kohtuasi C-395/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 19. augustil 2014 – Vodafone GmbH versus Saksamaa Liitvabariik	12

Üldkohus

2014/C 372/16	Kohtuasi T-471/11: Üldkohtu 5. septembri 2014. aasta otsus – Éditions Odile Jacob versus komisjon (Konkurents — Koondumised — Raamatute kirjastamise turg — Otsus, millega kuulutatakse koondumine ühisturuga kokkusobivaks tingimusel, et vara võõrandatakse edasi — Heakskiitev otsus võõrandatud varade omandaja kohta — Otsus, mis võeti vastu pärast sama menetlust puudutava esialgse otsuse tühistamist Üldkohtu poolt — Põhjendatud huvi — ELTL artikli 266 rikkumine — Tingimuslikus heakskiitvas otsuses ette nähtud kohustuste rikkumine — Tingimuste ja kohustuste eristamine — Tagasiulatuva jõu puudumise põhimõte — Omandaja kandidatuuri hindamine — Omandaja sõltumatus võõrandajast — Võimu kuritarvitamine — Põhjendamiskohustus)	13
2014/C 372/17	Kohtuasi T-516/11: Üldkohtu 9. septembri 2014. aasta otsus – MasterCard jt versus komisjon (Juurdepääs dokumentidele — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — Dokumendid, mis puudutavad uuringut jaemüüjate tulude ja kulude kohta erinevate makseviisidega soostumisel — Kolmandalt isikult pärit dokumendid — Juurdepääsu keelamine — Otsustamisprotsessi kaitsev erand — Kolmandate isikute ärihuve kaitsev erand)	13
2014/C 372/18	Kohtuasi T-218/12: Üldkohtu 10. septembri 2014. aasta otsus – Micrus Endovascular versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Laboratorios Delta (DELTA) (Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse sõnamärgi DELTA taotlus — Varasemad rahvusvaheline ja siseriiklik kujutismärk DELTA PORTUGAL ning ärinimi LABORATORIOS DELTA — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b))	14
2014/C 372/19	Kohtuasi T-461/12: Üldkohtu 9. septembri 2014. aasta otsus – Hansestadt Lübeck versus komisjon (Riigiabi — Lennujaamatasud — Lübecki lennujaam — Otsus algatada ELTL artikli 108 lõikega 2 ette nähtud menetlus — ELTL artikli 107 lõige 1 — Ilmne hindamisviga — Määruse (EÜ) nr 659/1999 artikkel 10)	15

2014/C 372/20	Kohtuasi T-494/12: Üldkohtu 9. septembri 2014. aasta otsus – Biscuits Poult <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – Banketbakkerij Merba (Biscuit) (Ühenduse disainilahendus — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Murtud küpsist kujutav registreeritud ühenduse disainilahendus — Kehtetuks tunnistamise põhjus — Eristatavuse puudumine — Määruse (EÜ) nr 6/2002 artiklid 4 ja 6 ning artikli 25 lõike 1 punkt b)	16
2014/C 372/21	Kohtuasi T-199/13: Üldkohtu 10. septembri 2014. aasta otsus – DTM Ricambi <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – STAR (STAR) (Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse kujutismärgi STAR taotlus — Varasem rahvusvaheline kujutismärk STAR LODI — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b) . .	16
2014/C 372/22	Kohtuasi T-555/14: 25 juulil 2014 esitatud hagi – Estonie <i>versus</i> Komisjon	17
2014/C 372/23	Kohtuasi T-567/14: 1. augustil 2014 esitatud hagi – Group OOD <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – Kosta Iliiev (GROUP Company TOURISM & TRAVEL)	18
2014/C 372/24	Kohtuasi T-585/14: 4. augustil 2014 esitatud hagi – Slovenia <i>versus</i> komisjon	19
2014/C 372/25	Kohtuasi T-586/14: 7. augustil 2014 esitatud hagi – Xinyi PV Products (Anhui) Holdings <i>versus</i> komisjon	20
2014/C 372/26	Kohtuasi T-597/14: 11. augustil 2014 esitatud hagi – Cham ja Bena Properties <i>versus</i> nõukogu	21
2014/C 372/27	Kohtuasi T-602/14: 11. augustil 2014 esitatud hagi – Bena Properties <i>versus</i> nõukogu	22
2014/C 372/28	Kohtuasi T-615/14: 14. augustil 2014 esitatud hagi – Fútbol Club Barcelona <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet (vapikilbi kujutis)	22
2014/C 372/29	Kohtuasi T-165/14: Üldkohtu 3. septembri 2014. aasta määrus – ANKO <i>versus</i> komisjon ja AER	23

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas*(2014/C 372/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 361, 13.10.2014

Eelmised väljaanded

ELT C 351, 6.10.2014

ELT C 339, 29.9.2014

ELT C 329, 22.9.2014

ELT C 315, 15.9.2014

ELT C 303, 8.9.2014

ELT C 292, 1.9.2014

Käesolevad tekstid on kättesaadavad EUR-Lex'is järgmisel aadressil:

<http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Goldsteig Käsereien Bayerwald GmbH 31. märtsil 2014 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 29. jaanuari 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-47/13: Goldsteig Käsereien Bayerwald GmbH versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) ja Christin Vieweg

(Kohtuasi C-150/14 P)

(2014/C 372/02)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled***Apellant:* Goldsteig Käsereien Bayerwald GmbH (esindaja: advokaat S. Biagosch)*Teised menetlusosalised:* Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), Christin Vieweg

Euroopa Liidu Kohus (üheksas koda) jättis 4. septembri 2014. aasta määrusega apellatsioonkaebuse rahuldamata ja apellandi kohtukulud tema enda kanda.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht Nürnberg (Saksamaa) 14. juulil 2014 – kriminaalasi Andreas Wittmanni süüdistuses

(Kohtuasi C-339/14)

(2014/C 372/03)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Oberlandesgericht Nürnberg

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pooled

Andreas Wittmann

Teine menetlusosaline: Generalstaatsanwaltschaft Nürnberg**Eelotsuse küsimus**

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/126/EÜ⁽¹⁾ artikli 11 lõiget 4 tuleb tõlgendada nii, et juhiloa äravõtmisega on samaväärne see, kui sõidukijuhilt ei võeta juhiluba ära üksnes seetõttu, et see oli temalt ära võetud juba varem ja tal puudub seega juhtimisõigus, ning see, kui samal ajal nähakse ette, et asjaomasele isikule ei tohi kindlaksmääratud ajavahemikul uut juhiluba anda?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/126/EÜ juhilubade kohta (ELT L 403, lk 18).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 16. juulil 2014 – X-Steuerberatungsgesellschaft versus Finanzamt Hannover-Nord

(Kohtuasi C-342/14)

(2014/C 372/04)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: X-Steuerberatungsgesellschaft

Vastustaja: Finanzamt Hannover-Nord

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2005/36/EÜ⁽¹⁾ artikliga 5 on vastuolus teenuste osutamise vabaduse piiramine olukorras, kus ühe liikmesriigi õigusnormide kohaselt asutatud maksunõustamisega tegelev äriühing (*Steuerberatungsgesellschaft*) koostab oma tegevuskoha liikmesriigis, kus maksunõustamisalane tegevus ei ole reguleeritud, teises liikmesriigis asuvale teenusesaajale maksudeklaratsiooni ja esitab selle maksuasutusele, ning teise liikmesriigi siseriiklikud õigusnormid näevad ette, et selleks, et maksunõustamisega tegeleval äriühingul oleks õigus osutada majandustegevuse raames abi maksuasjades, peab see äriühing olema tunnustatud ja selle vastutavad juhid peavad olema maksunõustajad?
2. Kas maksunõustamisega tegelev äriühing võib esimeses küsimuses nimetatud asjaoludel tugineda direktiivi 2006/123/EÜ⁽²⁾ artikli 16 lõigetele 1 ja 2, ja seda olenemata sellest, kummas liikmesriigis ta teenust osutab?
3. Kas ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et esimeses küsimuses nimetatud asjaoludel on sellega vastuolus teenuste osutamise vabaduse piiramine teenusesaaja liikmesriigis kehtivate õigusnormidega, kui maksunõustamisega tegeleval äriühingul puudub tegevuskoht teenusesaaja liikmesriigis?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiiv 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta (ELT L 255, lk 22).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul (ELT L 376, lk 36).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Hamburg (Saksamaa) 1. augustil 2014 – APEX GmbH Internationale Spedition APEX GmbH Internationale Spedition versus Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Kohtuasi C-371/14)

(2014/C 372/05)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: APEX GmbH Internationale Spedition

Vastustaja: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 18. märtsi 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 260/2013⁽¹⁾, millega laiendatakse määrusega (EÜ) nr 1458/2007 Hiina Rahvabariigist pärit gaasitoetega ühekordselt täidetavate tulekiviga taskutulemasinate impordi suhtes kehtestatud lõplikku dumpinguvastast tollimaksu Vietnami Sotsialistlikust Vabariigist lähetatud gaasitoetega ühekordselt täidetavate tulekiviga taskutulemasinate impordile, olenemata sellest, kas need on deklareeritud Vietnami Sotsialistlikust Vabariigist pärinevana või mitte (ELT L 82, lk 10; edaspidi „määrus nr 260/2013“), on kehtetu, kuna määruse nr 260/2013 vastuvõtmise ajal ei kehtinud enam määrusega (EÜ) nr 1458/2007 kehtestatud dumpinguvastane tollimaks, mille kohaldamisala kavatseti laiendada?

Kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt:

2. Kas määrus nr 260/2013 on kehtetu, kuna ei ole võimalik tuvastada määruse nr 260/2013 artikli 13 lõike 1 tähenduses kõrvalehooldmist määrusega (EÜ) nr 1458/2007⁽²⁾ (ELT L 326, lk 1) kehtestatud meetmest?

⁽¹⁾ ELT L 82, lk 10.

⁽²⁾ Nõukogu 10. detsembri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1458/2007, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvabariigist või Taiwanist pärit või Taiwanist saadetavate gaasitoetega ühekordselt täidetavate tulekiviga taskutulemasinate impordi suhtes ning teatavate Hiina Rahvabariigist või Taiwanist pärit või Taiwanist saadetavate korduvtäidetavate tulekiviga taskutulemasinate impordi suhtes (ELT L 326, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di Frosinone (Itaalia) 6. augustil 2014 – kriminaalasi Laezza Rosaria süüdistuses

(Kohtuasi C-375/14)

(2014/C 372/06)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Frosinone

Süüdistatav

Laezza Rosaria

Eelotsuse küsimus

Kas ELTL artiklist 49 jj ning artiklist 56 jj, mida on täiendatud Euroopa Kohtu 16. veebruari 2012. aasta otsusest [liidetud] kohtuasja[de]s C-72/10 [ja C-77/10) tulenevate põhimõtetega, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus siseriiklik õigusnorm, mis näeb loa lõpptähtaja saabumise või loa tühistamise või tagasivõtmise otsuse tõttu tegevuse lõpetamise korral ette kohustuse võimaldada vastutasuta selliste omandiõigusega hõlmatud asjade ja õiguste kasutamist, mis moodustavad mängu korraldamise ja panuste kogumise võrgu?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour administrative d'appel de Versailles (Prantsusmaa) 13. augustil 2014 – Groupe Steria SCA versus Ministère des finances et des comptes publics

(Kohtuasi C-386/14)

(2014/C 372/07)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour administrative d'appel de Versailles

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Groupe Steria SCA

Vastustaja: Ministère des finances et des comptes publics

Eelotsuse küsimus

Kas EÜ artiklit 43, nüüd ETL artikkel 49, mis käsitleb asutamisevabadust, tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus ühist maksustamissüsteemi reguleerivad Prantsuse õigusnormid, millega on emaettevõtjale antud võimalus mitte maksta makse taasintegreeritud kulude ja maksude osalt, mille suuruseks on kindla summamana määratud 5 % netodividendidest, mida emaettevõtja on saanud samasse kontserni kuuluvatelt residentidest äriühingutelt, samas kui ta kaotab nende õigusnormide kohaselt sellise õiguse juhul, kui dividendid pärinevad tütarettevõtjatelt, mis asuvad mõnes teises liikmesriigis, kuid kes juhul, kui nad oleksid residentid, oleksid objektiivselt saanud nende vabal valikul kuuluda ühise maksustamissüsteemi kohaldamisalasse?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Köln (Saksamaa) 14. augustil 2014 – Timac Agro Deutschland GmbH versus Finanzamt Sankt Augustin

(Kohtuasi C-388/14)

(2014/C 372/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Köln

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Timac Agro Deutschland GmbH

Vastustaja: Finanzamt Sankt Augustin

Eelotsuse küsimused

1. Kas ETL artiklit 49 (EÜ artikkel 43) tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline õigusnorm nagu EStG § 52 lõige 3, juhul kui välisriigis asuva püsiva tegevuskoha kahjum, mis oli maksustatavast tulust eelnevalt maha arvatud, arvatakse maksustatava tulu hulka tulenevalt kõnealuse püsiva tegevuskoha võõrandamisest võõrandajaga samasse kontserni kuuluvale teisele kapitaliühingule ja mitte tulenevalt kasumi saamisest?
2. Kas ETL artiklit 49 (EÜ artikkel 43) tuleb tõlgendada nii, et selline õigusnorm nagu Saksamaa ja Austria vahel 2000. aastal sõlmitud topeltmaksustamise vältimise lepingu (edaspidi „DBA 2000“) artikli 23 lõige 1a, mille kohaselt arvatakse Saksamaal tasumisele kuuluva tulumaksu arvutamise aluseks olevast tulust maha Austrias saadud tulu, mida võib maksustada Austrias, on nimetatud sättega vastuolus, juhul kui Saksa kapitaliühingu Austrias asuvas püsivas tegevuskohas tekkinud kahjumit ei saa enam Austrias arvesse võtta seetõttu, et püsiv tegevuskoht võõrandatakse Saksa kapitaliühinguga samasse kontserni kuuluvale Austria kapitaliühingule?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia) 18. augustil 2014 – Esso Italiana srl jt versus Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE jt

(Kohtuasi C-389/14)

(2014/C 372/09)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Esso Italiana srl, Eni SpA, Linde Gas Italia srl

Vastustajad: Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del Protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL⁽¹⁾ on kehtetu, kuna seal ei võetud tasuta eraldatavate kvootide arvutamisel arvesse heitgaaside – või terastööstuse protsessigaaside – põletamisega seotud heitkoguste protsenti – ega koostootmise teel saadud soojusega seotud heitkoguste protsenti, rikkudes seega ELTL artiklit 290 ja direktiivi 2003/87/EÜ⁽²⁾ artikli 10a lõikeid 1, 4 ja 5, ületades selle direktiiviga antud volituste piirid ja minnes vastuolu direktiivi eesmärkidega (energiatõhusamate tehnoloogiate toetamine ja majandusarengu ning tööhõive vajaduste eest seismine)?
2. Kas Euroopa Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL on ELL artiklit 6 silmas pidades kehtetu, kuna see otsus on vastuolus Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni (EIÖK) lisaprotokolliga artikliga 1 ja selle konventsiooni artikliga 17, rikkudes põhjendamatult kaebuse esitanud äriühingute õiguspärasest ootust, et neile jääb alles vara, mis seisneb neile esialgu eraldatud ning neile direktiivi alusel ette nähtud kvootide koguses, ja jättes nad niiviisi ilma eelnimetatud varast tulenevast majanduslikust kasust?
3. Kas Euroopa Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL on kehtetu osas, milles on kindlaks määratud sektoriülene paranduskoefitsient, arvestades, et otsus rikub ELTL artikli 296 lõiget 2 ja Nice'i harta artiklit 41, olles piisavalt põhjendamata?
4. Kas Euroopa Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL on kehtetu osas, milles on kindlaks määratud sektoriülene paranduskoefitsient, kuna see otsus rikub direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõiget 5 ja ELL artikli 5 lõikes 4 sätestatud proportsionaalsuse põhimõtet, ning kuna ei ole toimunud piisavat uurimist ja on tehtud hindamisviga, sest tasuta eraldatavate kvootide maksimumkoguse (mis on ühtse sektoriülese paranduskoefitsiendi kindlaksmääramiseks oluline tegur) arvutamisel ei võetud arvesse muutusi mõiste „põletusseade” tõlgendamises, mis toimusid direktiivi 2003/87/EÜ rakendamise esimese (2005–2007) ja teise faasi (2008–2012) vahel?
5. Kas Euroopa Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL on kehtetu osas, milles on kindlaks määratud sektoriülene paranduskoefitsient, kuna otsus rikub direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõiget 5 ja direktiivi 2003/87/EÜ artikli 9a lõiget 2, ning kuna ei ole toimunud piisavat uurimist ja on tehtud hindamisviga, sest tasuta eraldatavate kvootide maksimumkogus (mis on üks ühtse sektoriülese paranduskoefitsiendi kindlaksmääramiseks olulisi andmeid) arvutati liikmesriikide esitatud andmete alusel, mis ei olnud ühtsed, põhinedes direktiivi 2003/87/EÜ artikli 9a lõike 2 erinevatel tõlgendustel?
6. Viimaks, kas Euroopa Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL on kehtetu osas, milles on kindlaks määratud sektoriülene paranduskoefitsient, kuna see rikub direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõikes 1 ja artikli 23 lõikes 3 ette nähtud menetlusnorme?

⁽¹⁾ Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL, milles käsitletakse riiklike rakendusmeetmeid kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikute tasuta eraldamiseks üleminekuperioodil kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 11 lõikega 3 (ELT 275, lk 32).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (ELT L 275, lk 32).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Eparchiako Dikastirio Larnakas (Küpros) 18. augustil 2014 –
Astinomikos Diefthindis Larnakas versus Masoud Mehrabipari**

(Kohtuasi C-390/14)

(2014/C 372/10)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Eparchiako Dikastirio Larnakas

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Astinomikos Diefthindis Larnakas

Vastustaja: Masoud Mehrabipari

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2008/115/EÜ⁽¹⁾ artikleid 15 ja 16 võib lojaalse koostöö põhimõtet, direktiivi eesmärkide saavutamise kasuliku mõju põhimõtet ning karistuste proportsionaalsuse, sobivuse ja mõistlikkuse põhimõtet arvestades tõlgendada nii, et nimetatud artiklite kohaselt on lubatud enne direktiivi ülevõtmist kehtinud siseriikliku õigusnormi (välismaalaste ja sisserände seaduse (peatükk 105) artikli 19 lõike 1 punktid f ja i) alusel esitada süüdistus ebaseaduslikult riigis viibiva kolmanda riigi kodaniku vastu – kelle väljasaatmiseks võetud sunnimeetmed ei ole tulemusi andnud ja kelle kinnipidamine on kestnud üle 18 kuu – alusel, et tal ei ole kehtivat passi ja ta ei tee ametivõimudega koostööd, et talle saatkonna kaudu kehtiv pass väljastada, viidates kartusele Iraani ametivõimude poolse tagakiusamise ees?
2. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, kas süüdistuse võib esitada kohe pärast seda, kui on möödunud kinnipidamiseks väljasaatmise eesmärgil kehtestatud maksimaalne 18-kuuline tähtaeg, mille tagajärjel ebaseaduslikult riigis viibivat kolmanda riigi kodanikku ei vabastata ja tema kinnipidamist talle esitatud süüdistuse menetlemiseks jätkatakse, kui kohus peab seda kohtumenetlusest kõrvalehoidmise ohu tõttu vajalikuks?
3. Mida tähendab kolmanda riigi kodaniku „koostöö puudumine” direktiivi 2008/115 artikli 15 [lõike 6 punkti a] tähenduses ning eelkõige, kas selle mõistega on kooskõlas siseriiklikud õigusnormid (välismaalaste ja sisserände seaduse (peatükk 105) artikli 19 lõike 1 punktid f ja i), millega nähakse ette kriminaalkaristus igasuguse keeldumise eest „esitada juhatajale tema nõutud mis tahes dokument” kui ka „juhataja igasuguse aktiivse või passiivse takistamise või talle vastupanu osutamise eest tema ametikohustuste täitmisel” seoses passi esitamata jätmisega, samas kui puuduvad sätted, mis puudutavad ametivõimude tegevust päritoluriigi ametivõimude suhtes kolmanda riigi kodaniku edukaks väljasaatmiseks?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. direktiiv 2008/115/EÜ ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel (ELT L 348, lk 98).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia)
18. augustil 2014 – Api Raffineria di Ancona SpA versus Comitato nazionale per la gestione della
Direttiva 2003/87/CE jt**

(Kohtuasi C-391/14)

(2014/C 372/11)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Api Raffineria di Ancona SpA

Vastustajad: Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del Protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL⁽¹⁾ on kehtetu, kuna seal ei võetud tasuta eraldatavate kvootide arvutamisel arvesse heitgaaside – või terastööstuse protsessigaaside – põletamisega seotud heitkoguste protsenti – ega koostootmise teel saadud soojusega seotud heitkoguste protsenti, rikkudes seega ELTL artiklit 290 ja direktiivi 2003/87/EÜ⁽²⁾ artikli 10a lõikeid 1, 4 ja 5, ületades selle direktiiviga antud volituste piirid ja minnes vastuolu direktiivi eesmärkidega (energiatõhusamate tehnoloogiate toetamine ja majandusarengu ning tööhõive vajaduste eest seismine)?
2. Kas Euroopa Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL on ELL artiklit 6 silmas pidades kehtetu, kuna see otsus on vastuolus Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni (EIÖK) lisaprotokolliga artikliga 1 ja selle konventsiooni artikliga 17, rikkudes põhjendamatult kaebuse esitanud äriühingute õiguspärast ootust, et neile jääb alles vara, mis seisneb neile esialgu eraldatud ning neile direktiivi alusel ette nähtud kvootide koguses, ja jättes nad niiviisi ilma eelnimetatud varast tulenevast majanduslikust kasust?
3. Kas Euroopa Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL on kehtetu osas, milles on kindlaks määratud sektoriülene paranduskoefitsient, arvestades, et otsus rikub ELTL artikli 296 lõiget 2 ja Nice'i harta artiklit 41, olles piisavalt põhjendamata?
4. Kas Euroopa Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL on kehtetu osas, milles on kindlaks määratud sektoriülene paranduskoefitsient, kuna see otsus rikub direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõiget 5 ja ELL artikli 5 lõikes 4 sätestatud proportsionaalsuse põhimõtet, ning kuna ei ole toimunud piisavat uurimist ja on tehtud hindamisviga, sest tasuta eraldatavate kvootide maksimumkoguse (mis on ühtse sektoriülese paranduskoefitsiendi kindlaksmääramiseks oluline tegur) arvutamisel ei võetud arvesse muutusi mõiste „põletusseade” tõlgendamises, mis toimusid direktiivi 2003/87/EÜ rakendamise esimese (2005–2007) ja teise faasi (2008–2012) vahel?
5. Kas Euroopa Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL on kehtetu osas, milles on kindlaks määratud sektoriülene paranduskoefitsient, kuna otsus rikub direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõiget 5 ja direktiivi 2003/87/EÜ artikli 9a lõiget 2, ning kuna ei ole toimunud piisavat uurimist ja on tehtud hindamisviga, sest tasuta eraldatavate kvootide maksimumkogus (mis on üks ühtse sektoriülese paranduskoefitsiendi kindlaksmääramiseks olulisi andmeid) arvutati liikmesriikide esitatud andmete alusel, mis ei olnud ühtsed, põhinedes direktiivi 2003/87/EÜ artikli 9a lõike 2 erinevatel tõlgendustel?
6. Viimaks, kas Euroopa Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL on kehtetu osas, milles on kindlaks määratud sektoriülene paranduskoefitsient, kuna see rikub direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõikes 1 ja artikli 23 lõikes 3 ette nähtud menetlusnorme?

⁽¹⁾ Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL, milles käsitletakse riiklike rakendusmeetmeid kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikute tasuta eraldamiseks üleminekuperioodil kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 11 lõikega 3 (ELT 275, lk 32).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (ELT L 275, lk 32).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia)
18. augustil 2014 – Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA versus Comitato nazionale per la
gestione della Direttiva 2003/87/CE jt**

(Kohtuasi C-392/14)

(2014/C 372/12)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA

Vastustajad: Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL⁽¹⁾ on kehtetu, kuna seal ei võetud tasuta eraldatavate kvootide arvutamisel arvesse heitgaaside – või terastööstuse protsessigaaside – põletamisega seotud heitkoguste protsenti – ega koostootmise teel saadud soojusega seotud heitkoguste protsenti, rikkudes seega ELTL artiklit 290 ja direktiivi 2003/87/EÜ⁽²⁾ artikli 10a lõikeid 1, 4 ja 5, ületades selle direktiiviga antud volituste piirid ja minnes vastuolu direktiivi eesmärkidega (energiatõhusamate tehnoloogiate toetamine ja majandusarengu ning tööhõive vajaduste eest seismine)?
2. Kas Euroopa Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL on ELL artiklit 6 silmas pidades kehtetu, kuna see otsus on vastuolus Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni (EIÕK) lisaprotokolli artikliga 1 ja selle konventsiooni artikliga 17, rikkudes põhjendamatult kaebuse esitanud äriühingute õiguspärasat ootust, et neile jääb alles vara, mis seisneb neile esialgu eraldatud ning neile direktiivi alusel ette nähtud kvootide koguses, ja jättes nad niiviisi ilma eelnimetatud varast tulenevast majanduslikust kasust?
3. Kas Euroopa Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL on kehtetu osas, milles on kindlaks määratud sektoriülene paranduskoefitsient, arvestades, et otsus rikub ELTL artikli 296 lõiget 2 ja Nice'i harta artiklit 41, olles piisavalt põhjendatuna?
4. Kas Euroopa Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL on kehtetu osas, milles on kindlaks määratud sektoriülene paranduskoefitsient, kuna see otsus rikub direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõiget 5 ja ELL artikli 5 lõikes 4 sätestatud proportsionaalsuse põhimõtet, ning kuna ei ole toimunud piisavat uurimist ja on tehtud hindamisviga, sest tasuta eraldatavate kvootide maksimumkoguse (mis on ühtse sektoriülese paranduskoefitsiendi kindlaksmääramiseks oluline tegur) arvutamisel ei võetud arvesse muutusi mõiste „põletusseade” tõlgendamises, mis toimusid direktiivi 2003/87/EÜ rakendamise esimese (2005–2007) ja teise faasi (2008–2012) vahel?
5. Kas Euroopa Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL on kehtetu osas, milles on kindlaks määratud sektoriülene paranduskoefitsient, kuna otsus rikub direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõiget 5 ja direktiivi 2003/87/EÜ artikli 9a lõiget 2, ning kuna ei ole toimunud piisavat uurimist ja on tehtud hindamisviga, sest tasuta eraldatavate kvootide maksimumkogus (mis on üks ühtse sektoriülese paranduskoefitsiendi kindlaksmääramiseks olulisi andmeid) arvutati liikmesriikide esitatud andmete alusel, mis ei olnud ühtsed, põhinedes direktiivi 2003/87/EÜ artikli 9a lõike 2 erinevatel tõlgendustel?

6. Viimaks, kas Euroopa Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL on kehtetu osas, milles on kindlaks määratud sektoriülene paranduskoefitsient, kuna see rikub direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõikes 1 ja artikli 23 lõikes 3 ette nähtud menetlusnorme?

⁽¹⁾ Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL, milles käsitletakse riiklikke rakendusmeetmeid kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikute tasuta eraldamiseks üleminekuperioodil kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 11 lõikega 3 (ELT 275, lk 32).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside aastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (ELT L 275, lk 32).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia)
18. augustil 2014 – Dalmine SpA versus Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE

jt

(Kohtuasi C-393/14)

(2014/C 372/13)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Dalmine SpA

Vastustajad: Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL ⁽¹⁾ on kehtetu, kuna seal ei võetud tasuta eraldatavate kvootide arutamisel arvesse heitgaaside – või terastööstuse protsessigaaside – põletamisega seotud heitkoguste protsenti – ega koostootmise teel saadud soojusega seotud heitkoguste protsenti, rikkudes seega ELTL artiklit 290 ja direktiivi 2003/87/EÜ ⁽²⁾ artikli 10a lõikeid 1, 4 ja 5, ületades selle direktiiviga antud volituste piirid ja minnes vastuolu direktiivi eesmärkidega (energiatõhusamate tehnoloogiate toetamine ja majandusarengu ning tööhõive vajaduste eest seismine)?
2. Kas Euroopa Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL on ELL artiklit 6 silmas pidades kehtetu, kuna see otsus on vastuolus Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni (EIÖK) lisaprotokoll artikliga 1 ja selle konventsiooni artikliga 17, rikkudes põhjendamatult kaebuse esitanud äriühingute õiguspärasest ootust, et neile jääb alles vara, mis seisneb neile esialgu eraldatud ning neile direktiivi alusel ette nähtud kvootide koguses, ja jättes nad niiviisi ilma eelnimetatud varast tulenevast majanduslikust kasust?
3. Kas Euroopa Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL on kehtetu osas, milles on kindlaks määratud sektoriülene paranduskoefitsient, arvestades, et otsus rikub ELTL artikli 296 lõiget 2 ja Nice'i harta artiklit 41, olles piisavalt põhjendamata?
4. Kas Euroopa Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL on kehtetu osas, milles on kindlaks määratud sektoriülene paranduskoefitsient, kuna see otsus rikub direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõiget 5 ja ELL artikli 5 lõikes 4 sätestatud proportsionaalsuse põhimõtet, ning kuna ei ole toimunud piisavat uurimist ja on tehtud hindamisviga, sest tasuta eraldatavate kvootide maksimumkoguse (mis on ühtse sektoriülese paranduskoefitsiendi kindlaksmääramiseks oluline tegur) arutamisel ei võetud arvesse muutusi mõiste „põletusseade” tõlgendamises, mis toimusid direktiivi 2003/87/EÜ rakendamise esimese (2005–2007) ja teise faasi (2008–2012) vahel?

5. Kas Euroopa Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL on kehtetu osas, milles on kindlaks määratud sektoriülene paranduskoefitsient, kuna otsus rikub direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõiget 5 ja direktiivi 2003/87/EÜ artikli 9a lõiget 2, ning kuna ei ole toimunud piisavat uurimist ja on tehtud hindamisviga, sest tasuta eraldatavate kvootide maksimumkogus (mis on üks ühtse sektoriülse paranduskoefitsiendi kindlaksmääramiseks olulisi andmeid) arvutati liikmesriikide esitatud andmete alusel, mis ei olnud ühtsed, põhinedes direktiivi 2003/87/EÜ artikli 9a lõike 2 erinevatel tõlgendustel?
6. Viimaks, kas Euroopa Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL on kehtetu osas, milles on kindlaks määratud sektoriülene paranduskoefitsient, kuna see rikub direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõikes 1 ja artikli 23 lõikes 3 ette nähtud menetlusnorme?

⁽¹⁾ Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL, milles käsitletakse riiklike rakendusmeetmeid kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikute tasuta eraldamiseks üleminekuperioodil kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 11 lõikega 3 (ELT 275, lk 32).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (ELT L 275, lk 32).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Rüsselsheim (Saksamaa) 18. augustil 2014 – Sandy Siewert jt versus Condor Flugdienst GmbH

(Kohtuasi C-394/14)

(2014/C 372/14)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Rüsselsheim

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Sandy Siewert, Emma Siewert, Nele Siewert

Kostja: Condor Flugdienst GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas erakorraline asjaolu määruse (EÜ) nr 261/2004⁽¹⁾ artikli 5 lõike 3 tähenduses peab olema vahetult seotud broneeritud lennuga?
2. Juhul kui hilisema lennu jaoks on olulised ka eelnenud lendudel aset leidnud erakorralised asjaolud, siis kas vajalikud meetmed, mida tegutsev lennuettevõtja peab määruse artikli 5 lõike 3 kohaselt võtma, peavad olema seotud üksnes erakorralise asjaolu takistamisega või ka pikema hilinemise vältimisega?
3. Kui lennuettevõtja on enda ülesanded, mis on seotud lennukite käitamisega, usaldanud sõltumatult tegutsevatele kolmandatele isikutele, siis kas nende isikute tekitatud kahju võib pidada erakorraliseks asjaoluks määruse artikli 5 lõike 3 tähenduses?
4. Juhul kui vastus 3. küsimusele on jaatav, siis kas hindamisel omab tähtsust see, kes (lennuettevõtja, lennujaama käitaja jne) on kolmandale isikule ülesanded usaldanud?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 19. augustil 2014 –
Vodafone GmbH versus Saksamaa Liitvabariik**

(Kohtuasi C-395/14)

(2014/C 372/15)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Vodafone GmbH

Vastustaja: Saksamaa Liitvabariik

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/21/EÜ⁽¹⁾ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamdirektiiv) artikli 7 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et riigi reguleeriv asutus, kes on seadnud märkimisväärse turujõuga operaatorile kohustuseks osutada mobiiltelefonivõrgus kõne lõpetamise teenuseid ja kehtestanud direktiivi viidatud sättes ette nähtud menetlust järgides nõude taotleda osutatud teenuste eest võetava tasu kehtestamiseks luba, on kohustatud direktiivi 2002/21/EÜ artikli 7 lõike 3 kohase menetluse läbi viima iga kord enne konkreetselt taotletud tasu kehtestamiseks loa andmist?

⁽¹⁾ EÜT L 108, lk 33; ELT eriväljaanne 13/29, lk 349.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 5. septembri 2014. aasta otsus – *Éditions Odile Jacob versus komisjon*

(Kohtuasi T-471/11) ⁽¹⁾

(Konkurents — Koondumised — Raamatute kirjastamise turg — Otsus, millega kuulutatakse koondumine ühisturuga kokkusobivaks tingimusel, et vara võõrandatakse edasi — Heakskiitev otsus võõrandatud varade omandaja kohta — Otsus, mis võeti vastu pärast sama menetlust puudutava esialgse otsuse tühistamist Üldkohtu poolt — Põhjendatud huvi — ETLT artikli 266 rikkumine — Tingimuslikus heakskiitvas otsuses ette nähtud kohustuste rikkumine — Tingimuste ja kohustuste eristamine — Tagasiulatuva jõu puudumise põhimõte — Omandaja kandidatuuri hindamine — Omandaja sõltumatus võõrandajast — Võimu kuritarvitamine — Põhjendamiskohustus)

(2014/C 372/16)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Éditions Odile Jacob SAS (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid O. Fréget, M. Struys ja L. Eskenazi, seejärel O. Fréget, L. Eskenazi ja D. Béranger ning lõpuks O. Fréget ja L. Eskenazi)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: C. Giolito, O. Beynet ja S. Noë)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Lagardère SCA (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid A. Winckler, F. de Bure, J.-B. Pinçon ja L. Bary) ning Wendel (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid M. Trabucchi, F. Gordon ja A. Gosset-Grainville)

Ese

Nõue tühistada komisjoni 13. mai 2011. aasta otsus K(2011) 3503 juhtumis COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP, mis tehti pärast 13. septembri 2010. aasta otsust kohtuasjas T-452/04: Éditions Odile Jacob vs. komisjon (EKL, EU:T:2010:385), millega komisjon kiitis uuesti heaks Wendel Investissementi kui nende varade ülevõtja, mis võõrandati kohustuste raames, mis tulenesid komisjoni 7. jaanuari 2004. aasta otsusest, millega kiideti heaks koondumine Lagardère/Natexis/VUP.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetmete kohaldamise menetlusega seotud kulud, välja Éditions Odile Jacob SAS-ilt.

⁽¹⁾ ELT C 305, 15.10.2011.

Üldkohtu 9. septembri 2014. aasta otsus – *MasterCard jt versus komisjon*

(Kohtuasi T-516/11) ⁽¹⁾

(Juurdepääs dokumentidele — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — Dokumendid, mis puudutavad uuringut jaemüüjate tulude ja kulude kohta erinevate makseviisidega soostumisel — Kolmandalt isikult pärit dokumendid — Juurdepääsu keelamine — Otsustamisprotsessi kaitsev erand — Kolmandate isikute ärihuve kaitsev erand)

(2014/C 372/17)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: MasterCard, Inc. (Wilmington, Delaware, Ühendriigid), MasterCard International, Inc. (New York, New York, Ühendriigid) ja MasterCard Europe (Waterloo, Belgia) (esindajad: advokaadid B. Amory, V. Brophy ja S. McInnes, hiljem advokaadid B. Amory ja V. Brophy)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Clutche-Duvieusart ja V. Bottka)

Ese

Nõue tühistada komisjoni 12. juuli 2011. aasta otsus, millega keelduti andmast hagejatele juurdepääsu teatavatele dokumentidele, mille kolmas isik esitas komisjoni poolt riigihanke alusel tellitud uuringu raames jaemüüjate tulude ja kulude kohta erinevate makseviisidega soostumisel.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Komisjoni 12. juuli 2011. aasta otsus, millega keelduti andmast MasterCard, Inc.'ile, MasterCard International, Inc.'ile ja MasterCard Europe'ile juurdepääsu teatavatele dokumentidele, mille kolmas isik esitas komisjoni poolt riigihanke alusel tellitud uuringu raames jaemüüjate tulude ja kulude kohta erinevate makseviisidega soostumisel, osas, milles see keeldumine puudutab dokumente, mis käsitlevad:
 - jaemüüjate tulusid ja kulusid erinevate makseviisidega soostumisel (2. juuni 2009. aasta esialgne ettekande);
 - jaemüüjate tulusid ja kulusid erinevate makseviisidega soostumisel –28. septembri 2009. aasta metodoloogia ettekande 1. osa [üle vaadatud versioon, mis sisaldab märkusi, mille esitasid huvitatud pooled ja komisjoni „konkurentsi” peadirektoraat];
 - maksete kulu kohta tehtud süvaintervjuude tulemusi: Ungaris, Madalamaades ja Ühendkuningriigis 15. jaanuaril 2010 toimunud süvaintervjuude analüüsid (9. märtsil 2010 esitatud versioon);
 - 8. märtsi 2010. aasta veebipõhise küsimustiku projekt;
 - Internetis teostatavuse testi tulemusi ja järeltusi: 24. mai 2010. aasta ettekande projekt.
2. Mõista kohtukulud välja komisjonilt.

⁽¹⁾ ELT C 347, 26.11.2011.

Üldkohtu 10. septembri 2014. aasta otsus – Micrus Endovascular versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Laboratorios Delta (DELTA)

(Kohtuasi T-218/12) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse sõnamärgi DELTA taotlus — Varasemad rahvusvaheline ja siseriiklik kujutismärk DELTA PORTUGAL ning ärinimi LABORATORIOS DELTA — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b))

(2014/C 372/18)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Micrus Endovascular LLC (Wilmington, Delaware, Ühendriigid) (esindaja: barrister B. Brandreth)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: J. Crespo Carrillo)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Laboratorios Delta L^{da} (Queluz, Portugal) (esindaja: advokaat J. Sena Mioludo)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti teise apellatsioonikoja 6. märtsi 2012. aasta otsuse (asi R 244/2011-2) peale, mis käsitleb Laboratórios Delta L^{da} ja Micrus Endovascular Corp.-i vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Micrus Endovascular LLC-lt.

⁽¹⁾ ELT C 217, 21.7.2012.

Üldkohtu 9. septembri 2014. aasta otsus – Hansestadt Lübeck versus komisjon

(Kohtuasi T-461/12) ⁽¹⁾

(Riigiabi — Lennujaamatasud — Lübecki lennujaam — Otsus algatada ETL artikli 108 lõikega 2 ette nähtud menetlus — ETL artikli 107 lõige 1 — Ilmne hindamisviga — Määruse (EÜ) nr 659/1999 artikkel 10)

(2014/C 372/19)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Hansestadt Lübeck (Saksamaa), Flughafen Lübeck GmbH õigusjärglane, (esindajad: advokaadid M. Núñez Müller, J. Dammann de Chapto ja T. Becker)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: T. Maxian Rusche ja R. Sauer)

Ese

Nõue tühistada osaliselt komisjoni 22. veebruari 2012. aasta otsus C(2012) 1012 (final) riigiabi nr SA.27585 ja SA.31149 (2012/C) (ex NN/2012, ex CP 31/2009 ja CP 162/2010) – Saksamaa kohta osas, milles see otsus puudutab Lübecki lennujaama 2006. aasta tasumäärasid.

Resolutsioon

1. Tühistada komisjoni 22. veebruari 2012. aasta otsus C(2012) 1012 (final) riigiabi nr SA.27585 ja SA.31149 (2012/C) (ex NN/2012, ex CP 31/2009 ja CP 162/2010) – Saksamaa kohta osas, milles see otsus puudutab Lübecki lennujaama 2006. aasta tasumäärasid.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja pool Hansestadt Lübecki kohtukuludest.

⁽¹⁾ ELT C 379, 8.12.2012.

**Üldkohtu 9. septembri 2014. aasta otsus – Biscuits Poult versus Siseturu Ühtlustamise Amet –
Banketbakkerij Merba (Biscuit)**

(Kohtuasi T-494/12) ⁽¹⁾

*(Ühenduse disainilahendus — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Murtud küpsist kujutav registreeritud
ühenduse disainilahendus — Kehtetuks tunnistamise põhjus — Eristatavuse puudumine — Määruse (EÜ)
nr 6/2002 artiklid 4 ja 6 ning artikli 25 lõike 1 punkt b)*

(2014/C 372/20)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Biscuits Poult SAS (Montauban, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat C. Chapoullié)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: A. Folliard-Monguiral)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Banketbakkerij Merba BV (Oosterhout, Madalmaad) (esindaja: advokaat M. Abello)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti kolmanda apellatsioonikoja 2. augusti 2012. aasta otsuse (asi R 914/2011-3) peale, mis käsitleb Banketbakkerij Merba BV ja Biscuits Poult SAS vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Biscuits Poult SAS kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) ja Banketbakkerij Merba BV kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 26, 26.1.2013.

**Üldkohtu 10. septembri 2014. aasta otsus – DTM Ricambi versus Siseturu Ühtlustamise Amet – STAR
(STAR)**

(Kohtuasi T-199/13) ⁽¹⁾

*(Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse kujutismärgi STAR taotlus — Varasem
rahvusvaheline kujutismärk STAR LODI — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus —
Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b)*

(2014/C 372/21)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: DTM Ricambi Srl (Bologna, Itaalia) (esindajad: advokaadid V. Catelli ja A. Loffredo)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindajad: L. Rampini ja P. Bullock)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Società trasporti automobilistici regionali SpA (STAR) (Lodi, Itaalia) (esindaja: advokaat F. Caricato)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 24. jaanuari 2013. aasta otsuse (asi R 0124/2012-1) peale, mis puudutab Società trasporti automobilistici regionali SpA (STAR) ja DTM Ricambi Srl-i vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. *Jätta hagi rahuldamata.*
2. *Mõista kohtukulud välja DTM Ricambi Srl-ilt.*

⁽¹⁾ ELT C 156, 1.6.2013.

25 juulil 2014 esitatud hagi – Estonie versus Komisjon**(Kohtuasi T-555/14)**

(2014/C 372/22)

Kohtumenetluse keel: eesti

Pooled

Hageja: Eesti Vabariik (esindaja: N. Grünberg, esindaja)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada tühiseks Euroopa Komisjoni 14. mail 2014 tehtud otsuse (C(2014)3271 final), mis puudutab programmi 2007–2013 Euroopa Kalandusfondist (EKF) Eestile antava toetuse rakenduskava raames tehtavate vahemaksete peatamist;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on valesti kohaldanud määruse nr 1198/2006 ⁽¹⁾ artikli 25 lõiget 2 ja artiklit 89.

Hageja väidab, et tõlgendus, mille komisjon artiklile 25 andis, ja mille kohaselt on investeeringute toetamine õigustatud üksnes siis, kui nende abil parandatakse laeva asjakohaseid tehnilisi näitajaid nii, et need paranevad rohkem kui laeva algset seisundit taastades, ei vasta selle artikli sõnastusele, mõttele ega eesmärkidele. Artikli 25 lõike 2 sõnastus jätab suure kaalutusruumi selleks, milliseid investeeringuid võib EKF raames toetada. Kuna hageja on järginud artikli 25 lõikes 2 sätestatud, siis ei ole asjakohane ka artikli 89 kohaldamine ning rakenduskava 1. prioriteetse suuna toetamiseks tehtavate vahemaksete peatamine.

2. Teine väide, et komisjon on rikkunud määruse nr 1198/2006 artiklit 88.

Hageja heidab komisjonile ette, et viimane ei teinud otsust maksete peatamise kohta kuue kuu jooksul alates vahemakse edasilükkamise teatest. Hageja väitel rikkus komisjon sellega määruse nr 1198/2006 artiklit 88 ja eiras omaenda juhust, mis käsitleb väljamaksete edasilükkamist, peatamist ja finantskorrektsioone.

3. Kolmas väide, et komisjon rikkus hea halduse põhimõtet.

Hageja väidab, et komisjon läks vaidlustatud otsuse vastuvõtmisel vastuollu hea halduse põhimõttega, kuna ta: 1) ei hinnanud hoolsalt ega võtnud arvesse kõiki hageja esitatud andmeid; 2) ei kontrollinud, kas kõik tema otsuse tegemisel kasutatud eeldused on tõesed; 3) luges kõik investeeringud, mida tehti amortiseerunud laevade paremasse seisundisse viimiseks, automaatselt igapäevasteks hoolduskuludeks ning 4) hindas valesti, et need investeeringud ei ole aidanud kaasa artikli 25 lõikes 2 sätestatud eesmärkide saavutamisele.

4. Neljas väide, et komisjon rikkus õiguspärase ootuse põhimõtet.

Hageja väidab, et hoolimata komisjoni kirjas selgelt ja täpselt väljendatud ja sellega õiguspärase ootuse tekitanud seisukohast, mille kohaselt mootori renoveerimiseks/remontimiseks mõeldud kulutused võivad kuuluda määruse nr 1198/2006 artikli 25 lõike 2 alla, kui nende abil ei suurendata laeva püügivõimet, otsustas komisjon hiljem, et niisugused kulud ei aita kaasa mitte laeva tehniliste näitajate paranemisele, vaid pigem kalalaevide algse seisundi taastamisele või selle säilitamisele ning on seetõttu abikõlbmatud. Hageja väidab, et ta ei olnud viimatinimetatud lähenemisest teadlik; seda ei saanud tuletada määruse nr 1198/2006 artiklist 25 ega ka komisjoni vastuskirjast hageja esitatud vastavasisulisele küsimusele.

5. Viies väide, et komisjon rikkus õiguskindluse põhimõtet.

Hageja leiab, et olukord, kus komisjon teeb lõpliku otsuse vahemakse taotluse peatamise kohta rohkem kui kolme aasta möödudes alates esimese vahemakse taotluse edasilükkamisest, pidamata seega kinni määruse nr 1198/2006 artikli 88 lõikes 1 sätestatud kuuekuulisest tähtajast, on selgelt vastuolus õiguskindluse põhimõttega. Komisjoni selline käitumine ei saanud kuidagi olla EKF-st toetuste saajatele ettenähtav.

(¹) Nõukogu 27. juuli 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1198/2006 Euroopa Kalandusfondi kohta (ELT L 223, 15.8.2006, lk 1).

1. augustil 2014 esitatud hagi – Group OOD versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Kosta Iliev (GROUP Company TOURISM & TRAVEL)

(Kohtuasi T-567/14)

(2014/C 372/23)

Hagiavalduse keel: bulgaaria

Pooled

Hageja: Group OOD (Sofia, Bulgaaria) (esindajad: advokaadid Dragia Dragiev ja Andrey Andreev)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Kosta Iliev (Sofia, Bulgaaria) (esindaja: Patent- und Markenbüro Zlatarevi)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 65 lõike 3 alusel Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 2. juuni 2014. aasta otsus R 1587/2013-4;
- mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt ja teiselt menetluspoolelt apellatsioonikojas juhul, kui ta astub menetlusse.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: Kosta Iliev

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnalist osa „GROUP Company TOURISM & TRAVEL” sisaldav värviline ühenduse kujutismärk klassidesse 35, 39 ja 43 kuuluvate kaupade ja teenuste jaoks

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: Group OOD

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: registreerimata kaubamärk, mis seisneb õigustes sõnalist osa „Group company” sisaldavale tähisele

Vastulausete osakonna otsus: lükata vastulause tagasi

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus põhjendamatusse tõttu rahuldamata

Väited:

- määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 76 lõike 1 rikkumine, kuna ühtlustamisamet kontrollis omal algatusel Bulgaaria seaduse sisu;
- määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 76 lõike 2 rikkumine, kuna esitatud tõendeid ei kontrollitud igakülgselt ja nõuetekohaselt;
- määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 4 rikkumine, kuna esitatud tõendeid ja õiguslikke argumente ei kontrollitud nimetatud sättes esitatud nõuete kohaselt.

4. augustil 2014 esitatud hagi – Sloveenia versus komisjon

(Kohtuasi T-585/14)

(2014/C 372/24)

Kohtumenetluse keel: sloveeni

Pooled

Hageja: Sloveenia Vabariik (esindaja: riigi õigusnõunik L. Bembič)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni eelarve peadirektoraadi 2. juuni 2014. aasta kirjas nr BUDG/B/03MV D (2014) 1782918 sisalduv otsus, millega esiteks tuvastati, et hageja on rahaliselt vastutav liidu omavahendite kaotuse eest, kuna teatav suhkrukogus imporditi väljaspool liidu imporditariifikvootide süsteemi ja selle impordiga seotud varud jäeti kindlaks määramata, ning teiseks kohustati hagejat andma liidu üldeelarve käsutusse summa kaotatud omavahendite väärtuses, mis antud juhul, kus impordilitsents on täies ulatuses ära kasutatud, on 1 257 000,00 eurot;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kuus väidet.

1. Esimene väide, et on tegemist ilmselge hindamisveaga

- Komisjon leidis kõnealuses kirjas ekslikult, et omavahendite kaotus tuleneb veast, mille tegi importija impordilitsentsi taotluses ja mida Sloveenia ametiasutused õigel ajal ei avastanud.
- Tegelikult vormistas ja parandas importija oma taotluse tähtaegselt ning vead tulid sisse siis, kui Sloveenia Vabariigi põllumajandusturu ja maaelu arengu eest vastutav asutus sisestas komisjonile edastamiseks andmed impordilitsentsi väljastamise taotluse kohta kvoodisüsteemi rakendusse AMIS, ja vead tekkisid vaid sel põhjusel, et AMIS-Quota süsteemis on suuri puudusi.

2. Teine väide, et on rikutud komisjoni otsustusprotsessi käsitlevaid nõudeid

- Kirjale on alla kirjutanud eelarve peadirektoraadi direktor, kuid hageja rahalise vastutuse küsimust liidu omavahendite kaotuse eest, mida kiri puudutab, on pädev otsustama komisjon kui kollegiaalne organ.

3. Kolmas väide, et otsus on ebapiisavalt põhjustatud ja selle õiguslik alus on vale
 - Komisjon ei ole kirja, mis käsitleb hageja rahalist vastutust, piisavalt põhistanud, mistõttu ei olnud võimalik hinnata, kas kiri on õiguspärane ja materiaalsoiguslike normidega kooskõlas, ning seega on rikutud ELTL artiklit 296 ja komisjoni kodukorda.
 - Peale selle ei ole komisjon viidanud õigele õiguslikule alusele, millega oleks põhjendatud tema otsus, et antud juhul on tegemist liidu omavahendite kaotusega ja et hageja on selle eest rahaliselt vastutav.
4. Neljas väide, et on rikutud kaitseõigusi ja õigust olla ära kuulatud
 - Komisjon ei teatanud hagejale enne kirja koostamist neid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, millel tema otsus põhineb, seega on rikutud kaitseõigusi ja õigust olla ära kuulatud.
5. Viies väide, et komisjoni teostatud kontroll oli puudulik
 - Hageja tegi impordilitsentsi väljastamise taotluste kohta andmete edastamisel vea puuduste tõttu AMIS-Quota elektroonilises teabesüsteemis, mille töötas välja ja mida haldab komisjon, seetõttu ei ole hageja vea eest vastutav.
6. Kuues väide, et on rikutud proportsionaalsuse ja õiguskindluse põhimõtteid ning alusetu rikastumise keeldu
 - Hageja leiab, et arvestades asjaolu, et omavahendite kaotust ei ole kindlaks tehtud, tähendab rahalise vastutuse tuvastamine vea eest komisjoni puudulikus teabesüsteemis andmete registreerimisel liidu alusetut rikastumist.
 - Ühtlasi on rikutud õiguskindluse põhimõtet, kuna ei ole ette nähtud vigade parandamise menetlust olukorras, kus võib tekkida alusetu rikastumine.
 - Hageja väidab veel, et õigusaktid, mille kohaselt ei saa parandada impordilitsentside väljastamise menetluse käigus tehtud haldusvigu, kuigi ükski turuosaline haldusvea parandamise tõttu kahju ei kannu – see toob paratamatult kaasa liikmesriigi rahalise vastutuse –, on samuti proportsionaalsuse põhimõttega vastuolus.
 - Lõpuks, kuna komisjon ei ole hageja rahalise vastutuse tuvastamise menetlust mõistliku tähtaja jooksul lõpule viinud, on ta rikkunud ka õiguspärase ootuse põhimõtet.

7. augustil 2014 esitatud hagi – Xinyi PV Products (Anhui) Holdings versus komisjon

(Kohtuasi T-586/14)

(2014/C 372/25)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (Anhui, Hiina Rahvabariik) (esindajad: advokaadid Y. Melin ja V. Akritidis)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 13. mai 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 470/2014⁽¹⁾, millega kehtestatakse Hiina Rahvabariigist pärit solaarklaasi impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks, osas, mis puudutab Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd-d; ja

— mõista käesoleva kohtumenetlusega seotud kulud välja komisjonilt või komisjoni nõuete toetuseks menetlusse astunud pooltelt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et komisjon tegi faktiliste ja õiguslike asjaolude hindamisel ilmse hindamisvea, kui ta leidis, et hageja tootmiskulude ja finantsolukorraga seoses on varasemast mitteturumajanduslikust süsteemist üle kandunud moonutusi, rikkudes algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kolmandat taanet.
2. Teine väide, et komisjon tegi ilmse hindamisvea ja jättis esitamata piisavad tõendid, kui arvas hageja ekspordihinnast maha müügiesindaja vahendustasu summas, mis võrdub kasumimarginaaliga, millest lähtus tema Hong Kongis asuv seotud ettevõtja, esitamata piisavaid tõendeid selle kohta, et nimetatud seotud ettevõtja tegutses tõepoolest vahendajana, kellele makstakse vahendustasu, rikkudes algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i.
3. Kolmas väide, et komisjon ei arvutanud hageja ekspordihinda selle hinna alusel, mida tegelikult tasuti või mis tegelikult kuulub tasumisele tootelt, kui see Euroopa Liitu müüakse, ja mis põhineb ka hinnal, millega eksporditud toodet esmalt sõltumatule ostjale edasi müüdi, rikkudes algmääruse artikli 2 lõikeid 8 ja 9.
4. Neljas väide, et komisjon jättis avaldamata olulised faktid ja tõendid, mis oleks võimaldanud aru saada, kuidas ta arvutas hageja dumpingu- ja kahjumimarginaali, rikkudes algmääruse artiklit 20 ja EL-i põhiõiguste harta artiklit 41.

⁽¹⁾ Komisjoni 13. mai 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 470/2014, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit solaarklaasi impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT L 142, lk 1).

11. augustil 2014 esitatud hagi – Cham ja Bena Properties versus nõukogu

(Kohtuasi T-597/14)

(2014/C 372/26)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: Cham Holding Co. SA ja Bena Properties Co. SA (Damaskus, Süüria) (esindajad: advokaadid E. Ruchat ja C. Cornet d'Elzsius)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tunnistada hagejate hagid vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- sellest tulenevalt kohustada Euroopa Liidu Nõukogu hüvitama hagejale kogu kahju summas 43 000 000 eurot, mis tekkis talle projekti „Yasmeen Rotana” peatamise tõttu;
- nimetada ekspert, et määrata kindlaks hagejatele tekitatud kahju kogu suurus;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kolm väidet, mis on põhiosas identsed või sarnased kohtuasjas T-592/14: Makhlouf vs. nõukogu esitatud väidetega.

11. augustil 2014 esitatud hagi – Bena Properties versus nõukogu**(Kohtuasi T-602/14)**

(2014/C 372/27)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: Bena Properties Co. SA (Damaskus, Süüria) (esindajad: advokaadid E. Ruchat ja C. Cornet d'Elzius)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada hageja hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- sellest tulenevalt tühistada 28. mai 2014. aasta otsus 2014/309/ÜVJP ja selle rakendusaktid hagejat puudutavas osas;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet, mis on põhiosas identsed või sarnased kohtuasjas T-432/11: Makhlouf vs. nõukogu ⁽¹⁾ esitatud väidetega.

⁽¹⁾ ELT C 290, lk 13.

14. augustil 2014 esitatud hagi – Fútbol Club Barcelona versus Siseturu Ühtlustamise Amet (vapikilbi kujutis)**(Kohtuasi T-615/14)**

(2014/C 372/28)

*Kohtumenetluse keel: hispaania***Pooled**

Hageja: Fútbol Club Barcelona (Barcelona, Hispaania) (esindaja: advokaat J. Carbonell Callicó)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- muuta määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b ja lõike 3 rikkumise tõttu esimese apellatsioonikoja 23. mai 2014. aasta ja kontrollija 23. mai 2013. aasta otsust vastavalt määruse nr 207/2009 artikli 65 lõikele 3 ning a) tunnistada taotletav kujutismärk nr 11764354 eristusvõimeliseks ja seetõttu määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktis b sätestatud absoluutne keeldumispõhjus kohaldamatuks; ning b) teha ettekirjutus kõnealuse kaubamärgitaotluse avaldamiseks, et pärast muude vajalike toimingute tegemist oleks võimalik see registreerida;
- mõista kohtukulud vastavalt määruse nr 207/2009 artikli 87 lõikele 2 välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Asjaomane ühenduse kaubamärk: vapikilpi kujutav kujutismärk klassidesse 16, 25 ja 41 kuuluvate kaupade ja teenuste jaoks – ühenduse kaubamärgi taotlus nr 11764354

Kontrollija otsus: lükata registreerimistaotlus tagasi

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata

Väited:

- määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine
- määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 3 rikkumine

Üldkohtu 3. septembri 2014. aasta määrus – ANKO versus komisjon ja AER

(Kohtuasi T-165/14) ⁽¹⁾

(2014/C 372/29)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Kolmanda koja esimees tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 175, 10.6.2014.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET